

РЕШЕНИЕ

№ 70

гр. Варна, 14.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, III СЪСТАВ, в публично заседание на седемнадесети март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Павлина Г. Д.а

Членове: Даниела П. Костова
Г. Н. Грънчев

при участието на секретаря Соня Н. Дичева

в присъствието на прокурора Ст. Д. Анд.

като разгледа докладваното от Павлина Г. Д.а Въззивно наказателно дело от общ характер № 20213000600088 по описа за 2021 година

и за да се произнесе взе предвид следното:

Варненският окръжен съд, с присъда № 3 по НОХД № 216/2019г. по описа на същия съд, постановена на 22.01.2020г. е признал подсъдимия Й. Р. Р. **ЗАВИНОВЕН** в извършване на две деяния по НК, извършени при условията на реална съвкупност, както следва:

1. по чл. 354а, ал.1 изр.1 предл. 5 алт.1 от НК, за това, че на 29.10.2015 г., в гр. Варна, в сградата на Затвора - Варна, без надлежно разрешително, разпространил на Р. Р. М. високорисково наркотично вещество хероин с нетно тегло 0.46 грама и съдържание на активно действащ компонент диацетилморфин 31.78 % - на стойност 41.40 лв. Наложено е наказание при условията на чл.54 от НК – две години лишаване от свобода, изтърпяването на което на основание чл. 66, ал.1 от НК е отложил с изпитателен срок от ТРИ ГОДИНИ и ГЛОБА в размер на 5000 /пет хиляди/ лева;

2. по чл. 354а, ал.1 изр. 1 предл.4 алт.1 от НК, за това, че на 01.12.2017 г., в с. Разделна, обл. Варна - в сградата на Затворническо общежитие от открит тип „Разделна“ към Затвора - Варна, без надлежно разрешително държал с цел разпространение високорискови наркотични вещества: хероин с нетно тегло 4.35 грама и съдържание на активно действащ компонент диацетилморфин 28.47 %, на стойност 282.75 лв. и амфетамин с нетно тегло 5.03 грама, със съдържание на активно вещество 3.1%, на стойност 150.90 лв.

Наложено е наказание при условията на чл.54 от НК – две години лишаване от свобода, изтърпяването на което на основание чл. 66, ал.1 от НК е отложил с изпитателен срок от ТРИ ГОДИНИ и ГЛОБА в размер на 5000 /пет хиляди/ лева.

На основание чл. 23, ал. 1 от НК първоинстанционният съд е групирал така определените на подсъдимия Й. Р. Р. наказания и му наложил да изтърпи най-тежкото от тях, а именно **ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА** за срок от **ДВЕ ГОДИНИ**, изтърпяването на което на основание чл. 66, ал.1 от НК **ОТЛОЖИЛ** с изпитателен срок от ТРИ ГОДИНИ. На основание чл. 23, ал.3 от НК е присъединено към определеното най-тежко наказание и наказанието **ГЛОБА в размер на 5000 /пет хиляди/ лева.**

На основание чл.59 от НК първостепенният съд зачел предварителното задържане на подсъД.то лице, считано от 01.12.2017 г. до 19.12.2017г; произнесъл се е досежно веществените доказателства по делото и направените разноси.

Въззивно производство за проверка на присъдата на ОС-Варна се образува за втори път пред настоящата инстанция, т. к. състав на ВКС, III НО, с Решение № 33 от 16.03.2021г по НД № 877/20г по описа на същия съд, на основание чл. 354 ал.1 т.5 от НПК е отменил въззивно решение № 260037/01.10.2020г на АпС-Варна, постановено по ВНОХД № 168/20г, като е върнал делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд от стадия на съдебното заседание. В цитираното Решение на ВКС на РБ на въззивната инстанция са дадени задължителни указания при новото разглеждане на делото във връзка с отстраняване на констатирани нарушения, за събиране на нови доказателства /гласни и писмени/ и проверка на налични такива.

В жалбата на адв.Б.Б. /АК-Варна, защитник на подс.Й.Р., инициирала въззивното производство се, навеждат доводи за допуснати от първата инстанция нарушения при приложението на материалния закон, неправилност и необоснованост на постановената присъда, като не се съдържат искания за събиране на доказателства от въззивния съд.

Предвид дадените от ВКС в отменителното решение задължителни указания при новото разглеждане на делото и наведените доводи в жалбата на подс., настоящия съдебен състав е допуснал по реда на чл.327 от НПК събиране на допълнителни доказателства /гласни, писмени и е назначил съдебно - видео - техническа и лицево - индетификационна експертиза /на приобщени от ВОС като доказателства по делото с определение от 17.06.2019г 2бр. DVD диска с видеозапис от 29.10.2015г. от охранителните камери в Затвора Варна, находящи се в залата за свиждане /, провеждайки въззивно съдебно следствие.

В хода на съдебните прения представителят на АпП–Варна изразява становище за основателност на жалбата в насока на направеното в жалбата искане за намаляване на наложените наказания на подс. Р., респ. общото такова по чл.23 от НК чрез приложението на чл.55 от НК.

Подсъдимият Р. се явява лично и с редовно упълномощен защитник от първата инстанция и депозирал жалбата - адв.Б.Б. /АК-Варна. В последното съдебно заседание пред настоящия съдебен състав се явява нововстъпилия защитник – адв.В., който поддържа жалбата само по отношение правилността на присъдата в частта ѝ, относно наложеното наказание на подзащитния му, навеждайки доводи за несправедливост на същото. Отправя молба за намаляване на наказанието чрез приложението на чл.55 от НК.

В своя защита подс. Р. изразява подкрепа на изложените от защитника му аргументи за налагане на наказание при условията на чл.55 от НК. В последната си дума пред настоящата инстанция заявява, че се признава за виновен и моли съда за снисхождение.

Варненският Апелативен съд, в настоящия си съдебен състав, след като съобрази изложеното в жалбата на подс.Р., развитите доводи на страните в съдебно заседание, както и след преценка на всички доказателствени източници, събрани на досъд. производство, в хода на първоинст. и въззивно съдебно следствие, относими към предмета на доказване, констатира частична основателност на **жалбата** по изложените по-долу съображения.

От анализа на всички доказателствени източници, се установява следната фактическа обстановка:

Подсъдимият Й.Р. е роден с.Партизани, обл.Варна и живее в с.Тополи, обл.Варна. През последните 15 години той бил вписан в АК-Варна и работел като адвокат със специализация предимно в сферата на наказателните дела. В това си качество той се срещал с лица, изтърпяващи наказание „Лишаване от свобода“ или с МНО „Задържане под стража“, намиращи се в някое от местата за лишаване от свобода, сред които Затвора - гр.Варна и затворническите общежития към него - в гр.Варна и с.Разделна. Във всяко от посочените места били утвърдени вътрешни правила и ред, по които се осъществявали срещите между адвокати и техните доверители.

На 29.10.2015 год. Р. посетил сградата на Затвора - гр.Варна, находяща се на адрес гр.Варна, ул."Христо Смирненски" №19, за да се срещне със свид. И.М.Я. и Р. Р. М., т.к. бил защитник на първия по водени срещу тях наказателни производства. На първия пост в затвора бил записан според установения ред в книгата за посетители. Там трябвало да остави на съхранение забранените за внасяне вещи. В единия от джобовете на якето си, с което бил облечен, подс.Р. поставил прозрачно полиетиленово пликче, завързано на възел, в което било увито топче, запечатано чрез затопляне, съдържащо кафяво на цвят прахообразно вещество. Описаната вещ не била установена от служителите на затвора и останала в джоба му при влизането в сградата.

След като подс.Р. бил вписан в книгата за посетители, служител на Затвора -гр.Варна го придружил до помещението за свиждания във вътрешността на сградата на Затвора Варна. Друг служител на Затвора - гр.Варна отвел до същото помещение и задържаните лица - Р. Р. М. и

св.И.М.Я., с които преди това подсъдимият заявил, че желае да се срещне. Помещението било оборудвано с камери за видео наблюдение.

Пръв към подс.Р. се отправил св.Р.М., видно и от отразеното на записите на охранителните камери. Двамата с Р. за кратко време останали под самата камера и реално извън нейния обхват. Тогава подс.Р. предал на М. полиетиленовото топче, което последния поставил в устата си. Срещата между двамата била кратка. След нея М. излязъл от помещението и при връщането му в килията свидетелите И.И. и Л.Д., надзиратели в затвора, извършили обиск на М.. Това се случило в специално помещение. Поводът за този обиск бил, че на Л.Д. му направило впечатление необичайното поведение на задържаното лице М. и затова му разпоредил да отвори устата си, където видял някакво топче. Св.Д. хванал за гърлото М., за да не му позволи да глътне топчето и така той го изплюл. На въпрос какво е това, задържаният му отговорил, че е наркотик, получен от подс.Р.. М. заявил, че наркотичното вещество не било предназначено за него, а за други задържани лица. Тези обстоятелства били отразени и в докладни записки от служителите на затвора, сред които е и тази на инсп.Валя Ангелова.

Щателна проверка била извършена впоследствие и на другия лишен от свобода – св. Иван Я., но в него не били установени забранени вещества.

Било образувано ДП, по което се разследвал единствено Р.М. и едва през 2017 год. било повдигнато обвинение и на Й.Р..

На 24.11.2017 г. подс.Й.Р. посетил в качеството си на адвокат ТПО „Разделна“ под предлог да осъществи среща със свой доверител – Д.Т.Г.. Когато двамата се срещнали, подс.Р. при здрависването със свидетеля, му предал топка смачкана хартия с думите: „Нали знаеш за кого е?“. Когато св.Г. демонстрирал изненадата си, подсъдимият осъзнал, че е сгрешил задържаното лице и всъщност е трябвало да се срещне с друг – Д. Г. Д.в. Тогава подс.Р. поправил имената на задържаното лице в билета за свиждане. Когато св.Д. Г. се качил обратно в затворническите помещения там бил чакан от „20 човека“, които му обяснили, че тази топка не е за него, че е станала грешка и е попаднала в него по погрешка. После разбрал от други задържани лица, че в топката е имало наркотици.

На 01.12.2017 год. към 09.30 часа св.Я.М. – служител в Сектор Оперативно обслужване на местата за лишаване от свобода към ГД Национална полиция, получил анонимен сигнал на личния си телефон, че адвокат на име Д. Р. ще внесе наркотици в ТПО-Разделна. В изпълнение на служебните си задължения, М. предприел проверка на информацията и затова отишъл около 12.00 часа на 01.12.2017 г. в Разделна и се срещнал със Зам.директора на ЗО. Там изчаквал евентуалното пристигане на адвокат с подобни имена, като предупредил и служителя от Пост 1 да ги уведоми в случай, че същият пристигне, а на служителя от Пост 2 по-късно било разпоредено да задържи адвоката на поста, преди да е осъществена срещата с задържаните лица, при които отивал.

Около 14.00 часа подс.Р. отишъл до намиращата се в с.Разделна, обл.Варна сграда на ЗООТ „Разделна“ към Затвора - гр.Варна. До там пристигнал с такси, управлявано от св.И.В.. Последният работел като таксиметров шофьор в „Триумф такси“. По-рано същи ден той получил поръчка чрез централата на таксиметровата компания. Когато отишъл на посочения адрес в гр.Варана, бил посрещнат от жена, която му дала найлонова торбичка и сумата от 50 лв., а св.В. от своя страна сложил торбата и парите на предната дясна седалка. Тази неустановена по делото жена му обяснила, че трябва да отиде до с.Тополи, откъдето да вземе един човек, да му предаде торбата и да го закара до Разделна. Дала му и телефонен номер на този човек, който впоследствие се оказал подс.Й.Р.. Така св.В. се свързал с подс.Р. по телефона, открил адреса му в с.Тополи. Когато подс.Р. влязъл в колата, той видял торбичката и парите на предната дясна седалка, взел ги и след това седнал. После отворил торбата и разгледал съдържанието ѝ. Когато пристигнали до ЗООТ Разделна, подс.Р. взел торбата и слязъл от таксито, като поръчал на св.В. да остане да го чака пред затворническото общежитие.

След това подс.Й.Р. се явил на пост №1, където обяснил, че идва на свиждане с лишените от свобода Д.Т.Г. и П.А. Я., което било вписано в регистъра за служебни посещения. Постовият от Пост 1 уведомил за посещението постовият от Пост 2 - св.Г. Г., който разпоредил от своя страна двете задържани лица да бъдат свалени в стаята за свиждания. През това време за пристигането на подс.Р. били уведомени Я.М. и Зам. началника - М.Д.. Дватама тръгнали към Пост 2, където вече бил и Р., до където съгласно установения ред, служител в ЗООТ – Разделна го придружил. Пост №2 се намирал на входа на корпуса, в който били настанени лишените от свобода. На него се извършвала проверка на вещите на лицата, които идвали на свиждане с лишени от свобода. В момента там се намирали: св.Я.М., св.М.Д., работещ на длъжност ИНОД в ЗООТ -Разделна при Затвора - гр.Варна, св.Г. Г., старши надзирател в ЗООТ - Разделна при Затвора - гр.Варна и св.К.Ж., командир на отделение в ЗООТ - Разделна при Затвора - гр.Варна. Подс.Р. преминал през поставения на пост №2 рамков металдетектор, след което св.Я.М. му казал, че ще бъде извършена обстойна проверка на вещите му и го поканил да извади всичките си вещи. Подс.Р. извадил от джобовете си кутия цигари, лична карта, адвокатска карта, парична сума, дебитни карти и прозрачна чанта за документи, съдържаща пълномощни. М. го подканил втори път да извади всичко, което носи в себе си, при което Р. извадил от единия от джобовете на якето, с което бил облечен цилиндричен предмет във формата на пура, обвит в черна непрозрачна скоч лента, като впоследствие било установено от назначената СХЕ, че съдържа 2 бр. прозрачни целофанови плика, единият от които съдържащ кафяво на цвят прахообразно вещество, представляващо хероин с нетно тегло 4.35 грама и съдържание на активно действащ компонент диацетилморфин 28.47 %; а другият - съдържащ бяло на цвят прахообразно вещество с нетно тегло 5.03 грама, съдържащо амфетамин, като съдържанието на амфетамин е 3.1%.

При изваждането на този предмет подс.Р. бил задържан, разпоредено му било да седне на един стол в близост до масата, на която били поставени всички вещи и да изчака идването на служители на Четвърто РУ - ОД на МВР - Варна, на които бил предаден случая и които започнали извършването на процесуални действия.

Подс.Р. бил отведен в Четвърто РУ Варна, където му били снети обяснения, а впоследствие бил задържан и му било повдигнато обвинение. Там били разпитани и всички присъстващи на случилото се, както и таксиметровия шофьор, които чакал до последно пред затворническото общежитие.

Тази фактология по делото се установява от частичните обяснения на подсъдимия, показанията на свидетелите И.И., Л.Д., Я.М., М.Д., Г. Г., К.Ж., И.В., М.П., Н.И. и Р.М., писмените доказателства и доказателствени средства, ВД, заключенията на вещите лица по СОЕ, СХФЕ, СППЕ, СГРЕ, съдебно-видео-техническата и лицево-индетификационна експертиза, поддържани и компетентно защитени от тях в хода на проведеното първоинст. и въззивно съдебно следствие.

От заключението на назначената по делото СХЕ се установява, че намереното у М. кафяво на цвят прахообразно вещество представлява хероин с нетно тегло 0.46 грама със съдържание на активно действащ компонент диацетилморфин 31.78 %.

Хероинът представлява високо рисково наркотично вещество -включен е в Списък I /Растения и вещества с висока степен на риск за общественото здраве поради вредния ефект от злоупотребата с тях, забранени за приложение в хуманната и ветеринарната медицина/ на Наредба за реда за класифициране на растенията и веществата като наркотични.

Съгласно цените, посочени в Постановление №23 на Министерски съвет от 29.01.1998г. за определяне на цени на наркотичните вещества за нуждите на съдопроизводството, към 29.10.2015г. стойността на горепосоченото количество от 0.46 грама хероин със съдържание на активно действащ компонент диацетилморфин 31.78 % възлизала на 41.40 лв.

Й.Р. не притежавал надлежно разрешително да държи или да разпространява горепосоченото количество хероин.

От заключението на приобщената по делото СОЕ се установява, че пазарната оценка на процесните наркотични вещества за веществото хероин е 282.75 лв., а за количеството амфетамин е 150.90 лева.

Вещите лица в заключенията си по СППЕ по отношение на подс.Р. са констатирали неврологично заболяване - епилепсия, което датира още от млада възраст, то обаче не е довело до качествени и количествени изменения на съзнанието, което обуславя психическа годност да възприема факти от значение за делото и при желание да дава годни показания.

От заключението по назначената в хода на проведеното въззивно

производство СППЕ по отношение свидетелската годност на св. Р.М. се установява, че същият макар и със синдром на наркотична зависимост – комбинирана употреба, неусложнено абстинентно състояние, е разбирал свойството и значението на извършването и е могъл да ръководи постъпките си, както към 29.10.2015г, така и към момента на разпита му като свидетел в хода на проведеното ДП и пред състава на въззивния, а също и към момента на освидетелстването му.

От заключението по назначената от въззивния съд съдебно-видео-техническата и лицево-идентификационна експертиза се установява, че приобщените от ВОО 2бр. DVD диска с видеозапис от 29.10.2015г. от охранителните камери в Затвора Варна, находящи се в залата за свиждане:

- са автентични за изследване видеозаписи, по тях няма следи от външна намеса/манипулация, монтаж или друго подобно въздействие;

- от тях може да се проследи действията на лица чрез извличане на кадри с потенциална и идентификационна стойност, при което са посочени лицата: Й. Р. Р., Р. Р. М., Н.И. и И.М.Я..

В последното по делото заседание пред въззивния съд, преди приключване на съдебното следствие, подс.Р. изрази желание да направи изявление, което по своето естество представлява обяснение-самопризнание, в което той изрази своето отношение и разкажание по отношение на престъпната си дейност. Преценявайки истинността на изложеното от него и отчитайки двойнствения характер на обясненията му – имащи естеството на средство за защита на права и законни интереси и като доказателствено средство, настоящия съдебен състав намери изложеното от подс.Р. за достоверно и кореспондиращо с цялостната непротиворечива и еднопосочна доказателствена съвкупност.

Чрез гласните доказателства по делото /показанията на свидетелите-надзиратели И.И., Л.Д., М.Д., Г. Г. К.Ж., на полицейския служител Я.М., както и на св.Р.М./ се установяват безпротиворечиво основните факти по делото – наличието на наркотично вещество в устата на лишения от свобода Р.М., непосредствено след осъществена кратка среща с подс.Р. и наличието на наркотични вещества в джоба на подсъдимия при влизането му на територията на ТПО Разделна. Заявеното от свидетелите се потвърждава и от приобщените по делото веществени доказателства – видеозапис на срещата между подсъдимия и св.Р.М., осъществена в Затвора Варна. По делото е установено, че на М. е била извършена проверка преди да бъде въведен в стаята за свиждане. От записите се вижда, че той се е отправил директно към Р., при когото останал няколко минути и веднага след това напуснал стаята. През това време, той нито се навежда към земята, нито се отклонява по пътя си, за да се приемат за достоверни показанията на Я. и Б.М., излагайки предположенията си, че М. е намерил процесното топче някъде хвърлено в стаята за свиждане. Безспорно подсъдимият Р. е бил наясно, че предава на св.Р.М. наркотични вещества. Този извод се основава на неговото поведение -

предал му е топчето, казвайки му да го сложи в устата си, очевидно осъзнавайки забранения характер на веществото, съдържащо се в него. Показанията на св. Р.М., депозирани пред състава на въззивния съд до голяма степен се припокриват с изнесеното от него в разпита му от ДП, като тези му показания бяха прочетени и приобщени към доказат. съвкупност по реда на чл.217а вр. чл.281 ал.4 т.2 пр.2 от НПК.

И при извършване на второто деяние - на 01.12.2017 г. подс. отново е бил наясно, че в пратката за св.П.Я. има наркотични вещества. Затова е сложил в джоба си цилиндричния предмет, изваждайки го от торбата. Като цяло е бил наясно с практиката в Затвора Варна при посещение от адвокат по отношение личните му вещи - че не се проверяват щателно и осъзнавайки, че подобен предмет – цилиндрично тяло, опаковано с непрозрачно тиксо, би предизвикало подозрения и трудно би било прието за съдържащо кореспонденция, го е отделил от бисквитите и другите хранителни продукти, поставяйки го в джоба на якето си.

Показанията на свидетелите Д. Г. и П.Я. могат само частично да бъдат кредитирани, доколкото именно Я. е организирал и финансирал посещението на подс.Р. в ТПО Разделна, чиято единствена цел е била доставка на инкриминираната пратка, а познанството на първия с адв.Р. е било плод на грешка.

Всичко изложено по-горе налага извода за правилност на фактическите изводи на първостепенния съд. Доказателствената дейност на ВОС, касателно фактическите действията на подсъД.то лице във връзка с инкриминираните му обвинения, не страда от недостатъци - в мотивите към присъдата са обсъдени в достатъчна степен всички доказателствените източници, очертани с оглед характера на носената от тях значима информация, включена в предмета на доказване за деянията, предмет на обвинението, поради което ги възприема.

Въззивната инстанция намира и че в конкретния случай няма полицейска провокация респ. не е било допуснато нарушение по чл.6 (1) от ЕКПЧ. Съобразно дефиницията, възприета в решението *Bannikova v. Russia* "Полицейска провокация е налице, когато служителите - от специалните служби или лица, действащи под техни инструкции, не се ограничават да разследват криминалната дейност по пасивен по същността си начин, а прилагат такова въздействие върху субекта, че го предизвикват/склоняват да извърши престъпление, което той не би извършил, за да стане възможно събирането на доказателства за извършването му и да бъде повдигнато обвинение." От анализа на фактите се налага недвусмисления извод, че св.Я. в нито един момент не е въздействал, нито дори разговарял с подс.Р.. Действията, предприети от Я. се изчерпват на 01.12.2017 г., когато по обяд е посетил ТПО Разделна, за да провери получен анонимен сигнал. По никакъв начин върху личността на Р. или на Я. не е било оказвано въздействие от страна на полицейските или затворническите власти, нито преди деянията,

нито по време на самото им осъществяване, т. е. действията на полицейските органи в нито един момент не са надхвърлили пасивното разследване и не са преминали в провокация към престъпление.

Анализираната по-горе доказателствена съвкупност, дава основание на настоящия съдебен състав като втора инстанция по фактите, да направи извод за достатъчност и категоричност на същата в насока на доказаност на обективна и субективна съставомерност на действията на подсъдимия Й. Р. и по двете деяния, предмет на обвинението- по чл. 354а, ал. 1, изр. 1, предл. 5, алт. 1 НК и по чл. 354а, ал. 1, изр.1, предл. 4, алт. 1 НК.

Изложените правни съображения от първостепенния съд в мотивите му се споделят изцяло от настоящата инстанция, поради което нее необход. да се преповтарят.

По отношение справедливостта на наложеното наказание:

Първоинстанционният съд е отчел всички обстоятелства, които законодателят свързва с определянето на наказанието, съобразно изискванията на чл.54 от НК, излагайки съображения за това, включително и досежно необход.стта от приложението на чл.66 от НК.

Отчитайки обществената опасност на деянието и данните за личността на подсъдимия – лице с чисто съдебно минало, работи, с влошено здравословно състояние, правилно ВОС го е индивидуализирал към момента на постановяване на присъдата към минимума, предвиден в закона и за двете деяния – от по две години лишаване от свобода, също и за кумулативно предвиденото наказание „Глоба“ в размер на 5 000 лева. Същото е относимо по отношение на института на условното осъждане.

При отчитане на изложеното по-горе, въззивният съд съобрази, че от първото деяние до момента на постановяване на първоинстанционната присъда е изминал значителния период от време – близо пет години, а също и като цяло, че до момента са изминали седем години и наказателното производство по отношение на подсъд.то лице все още не е приключило. Този факт сам по себе си, а също и направените самопризнания от подс.Р. и изразеното искрено разкаяние пред състава на въззивния съд, следва да се разглеждат като изключителни смекчаващи отговорността му обстоятелства, обуславящи приложението на чл.55, ал.1, т.1 от НК. В този смисъл и при отчитане всички данни за личността на подсъдимия, въззивната инстанция намира, че следва да се редуцират наказанията и за двете деяния, като бъдат определени под предвидения минимум, а именно от по 1,9 /една година и девет месеца/ „лишаване от свобода“, при неналагане на кумулативното наказание „глоба“, съгласно предвидената възможност на чл.55 ал.3 от НК.

Правилен се явява извода, че не е необход. да подс.Р. да изтърпява ефективно общо определеното наказание „лишаване от свобода“ по реда на чл. 23 от НК. Испитателният срок ще му въздейства занапред предупредително и възпиращо и ще бъде достатъчно за реализиране целите

на наказанието, визирани в чл. 36 от НК.

С оглед на гореизложеното, въззивната инстанция достигна до извода, че присъдата на ВОС следва да бъде коригирана в наказателно-осъдителната ѝ част досежно размера на наказанията на подс. Р., респ. определеното общо такова по смисъла на чл.23 от НК, като бъде отменено и кумулативното наказание „глоба“, а в останалата ѝ част присъдата да бъде потвърдена.

При служебната проверка на присъдата, на основание чл.314 от НПК, не се констатираха нарушения /допуснати на досъдебното производство или в хода на първоинст. съдебно производство/, които да се явяват съществени по смисъла на НПК и да налагат друго изменение или отмяна на присъдата и връщане на делото за ново разглеждане на съда от друг съдебен състав.

Водим от горното и на основание чл.334 ал. 1 т. 3 вр. чл. 337 ал. 1 т. 1 и чл. 338 от НПК, ВАРНЕНСКИЯТ АПЕЛАТИВЕН СЪД,

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ присъда № 3 на Окръжен съд-Варна по НОХД 216/2019г., постановена на 22.01.2020г. в наказателно-осъдителната ѝ част досежно двете деяния, като **НАМАЛЯВА** размера на наложеното наказание „лишаване от свобода“ на 1,9 /една година и девет месеца/ и **ОТМЕНЯ** наказанието ГЛОБА в размер на 5000 /пет хиляди/ лева и определеното общо наказание.

На основание чл.23, ал.1 от НК групира така определените на подсъдимия Й. Р. Р. наказания и му налага общо такова, а именно **ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА** за срок от **ЕДНА ГОДИНА И ДЕВЕТ МЕСЕЦА**, изтърпяването на което **ОТЛАГА** с изпитателен срок от ТРИ ГОДИНИ.

ПОТВЪРЖДАВА присъдата в останалата ѝ част.

Решението може да се обжалва или протестира пред ВКС на РБ в 15-дневен срок от получаване на съобщението, че е изготвено.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____

